

rigspolitiske Foranstaltninger og yde den Støtte til dens valutaregulerende Foranstaltninger.

I øvrigt ligger Fremtiden og et langt Arbejde for den nuværende Regering, og det er jo højest sandsynligt, at ofte vil der fremkomme Stridigheder, saaledes som der har været i Dag; dette kan ikke undgaas, naar man uvilkaarlig faar det Indtryk, at den Ultra-Repræsentation af det til et gammelt Højre forvandlede konservative Folkeparti, som jeg for lidt siden nævnte ved nogle Navne, i Virkeligheden kun savner een Ting for at være fuldkommen, nemlig at have den højtærede Justitsminister i sin Midte.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem Hr. Rode kredser med en næsten sygelig Interesse om Spørgsmaalet: Muligheden for Samarbejde mellem Venstre og det konservative Folkeparti. Hvis jeg maa have Lov til at hente en Lignelse fra Fabelverdenen, hvor det ærede Medlem bevæger sig med saa megen Sikkerhed, tror jeg, jeg maa have Lov til at sige, at han mindede om en Trolld, der lugter Kristenkød. Men jeg tror, at det ærede Medlem vil gøre klogt i at søge at beherske disse nervøse Sultformemmelser, for jeg haaber ikke, at der kommer Kristenkød paa Torvet i den nærmeste Fremtid.

Kun et enkelt Punkt skal jeg dvæle et Øjeblik ved, nemlig det udenrigspolitiske Spørgsmaal. Jeg tror at turde sige, at man fra alle Sider i vort Parti med Glæde hørte den højtærede Statsministers Udtalelser om Regeringens Udenrigspolitik; men der findes visse Fabeldigtere, maa jeg maaske have Lov til at sige, der ved Fordrejninger og Mistydninger af Udtalelser af et Medlem i vort Parti har digtet en Fabel om Alliance og Militærpolitik med en fremtidig voldelig Grænsefytning som Maal. Til disse Fabeldigtere vil jeg kun sige, at der mellem denne Fabel og det konservative Partis udenrigspolitiske Maal er netop saa megen Lighed, som der er mellem et Luftkastel og et borgerligt Stenhus. Jeg tror ikke, at der er nogen konservativ Mand her i Landet, som ikke er enig i, at det selvfølgelig Maal for dansk Udenrigspolitik maa være dette i saa vidt Omfang, som vor Stilling som Medlem af Folkenes Forbund og vor Villie til at hævde vort nuværende Territorium tillader det, at holde Danmark udenfor enhver krigersk Forvikling. Ogsaa vi er fra vor Side interesserede i en Udvikling af

Folkeforbundet og vil paa ærlig Vis bidrage dertil.

Jeg haaber, at naar det ærede Medlem Hr. Rode faar set noget mere af vor Virksomhed end den, han hidtil har haft Lejlighed til at se, og naar han vil vedblive at følge den med samme smigrende Opmærksomhed, som han hidtil har ofret os, vil han se, at Vanskelighederne ved at føre en god og sund borgerlig Politik i Samarbejde med det konservative Folkeparti i dets nuværende Skikkelse vil vise sig at være overordentlig ringe.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Ja, den Udvikling, som det ærede Medlem gav Løfte om nu, vil det være interessant at følge. Med Hensyn til det, der foreligger her for os, gør jeg med en vis Interesse opmærksom paa, at den vanskelige Stilling, hvori det konservative Folkepartis Formand, det ærede Medlem Hr. Pitzner, var, den Dag han blev spurgt, hvorvidt han var enig med det ærede Medlem Hr. Holstein eller ikke, og hvori han var uenig med ham, da han havde antydnet noget saadant — denne Vanskelighed synes ikke at være mindre for det ærede Medlem Hr. Pürschel. Det er klart for alle og enhver, at det konservative Folkepartis 3 Organer her i København har forklaret den højtærede Statsministers Udtalelser paa to Maader. To Blade har fortolket dem som en Tilslutning til det ærede Medlem Hr. Holsteins Politik, medens det tredie, „Berlingske Tidende“, har givet en fuldkommen rigtig og klar Fremstilling af, hvad den ærede Statsminister har sagt, nøje i Overensstemmelse med den Opfattelse, jeg har gjort gældende her i Dag. Naar nu det ærede Medlem Hr. Pürschel skal balancere mellem disse to forskellige Standpunkter, kan jeg nok forstaa, at Vanskelighederne ikke bliver faa. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at naar hans Parti lige har sendt det ærede Medlem Hr. Holstein til Genf, er det ikke rigtig loyalt, at søge at komme over disse Vanskeligheder ved at desavouere det ærede Medlems Udtalelser; thi der er dog ingen, som har hørt det ærede Medlem Hr. Holstein, der har opfattet ham saaledes, at han fraraadede en politisk Entente mellem de nordiske Riger, at han fraraadede en Orientering mod Vest, eller at han fraraadede en Politik, som tilsigtede at flytte Grænsen mod Syd. Der er ingen, som har hørt det ærede Medlem Hr. Holstein,